

heden paa de Vanskeligheder, der ere forbundne med Gennemførelsen af de to Planer, og derimod ikke har lagt Mærke til, hvad der kunde tale til Gunst for disse Anlæg. Angaaende Forslaget om Skagens Havn er det atter og atter kommet frem, at man frygtede for, at et Havneanlæg der, saaledes som det er foreslaaet, nemlig som landfast Havn, vilde tilsande. Man har dernæst paapeget, at Kysten ud for det Punkt, hvor Havnen tænkes lagt, rykker ud efter og at der altsaa er Fare for, at Havnen efter kortere eller længere Tids Forløb vil komme til at ligge omgivet af Fastland. Den højtærede Minister oplyste jo i Gaar, at den Fare ikke var saa stor, da Havnekommissionen er kommen til det Resultat, at Kysten netop paa det Sted er mere stabil end andre Steder.

Men der er ganske vist noget om, at Kysten paa det Sted, hvor Havnen tænkes lagt, er i Fremrykning. Jeg har her liggende for mig et Kort, som viser ved farvede Streger de forskellige Kystlinier efter Opmaalinger, som ere foretagne af Videnskabernes Selskab i 1787, af Landinspektør Asmussen i 1862—63 og af Generalstaben i 1887. Man ser deraf, at selve den yderste Spids oppe ved Skagen har forandret sig ganske betydeligt, og man gaar ud fra, at hvis man kunde gaa længere tilbage i Tiden, vilde det ogsaa have vist sig, at Kysten stadig gennem Aarenes Løb er svinget lidt frem og tilbage ved selve Skagens nordligste Spids. Men Forholdet forandrer sig noget, naar man kommer længere ned fra Grenen. Ud for selve Skagen By finder der en Tilsætning af Sand Sted, som dog ikke er større, end at Kysten nu kun gaar 250 Alen længere ud end i 1787. Og naar man ser paa Opmaalingerne her, viser det sig, at denne Udrykning af Kystlinien har naaet sit Maksimum omtrent allerede 1862—63. Denne Linie for Kysten falder nemlig omtrent sammen med Opmaalingen 1787, saa siden 1862—63 kan der ikke paavises nogen større Fremrykning af Kysten. Det er nu navnlig blevet gjort gældende af Ingeniør Berg i Beskrivelsen af hans Projekt til en landfast Skagenshavn, at nu er der al Udsigt til, at Udrykningen har naaet Maksimum, og at der er overvejende Sandsynlighed for, at Kysten efter en Tids Forløb vil begynde at rykke lidt tilbage igen, og der er noget, som godt kunde tænkes at støtte denne Antagelse. Man er nemlig gaaet ud fra, at denne Tilsætning af Kysten paa dette Punkt for en stor og maaske for den væsentligste Del skyldes

Sandflugt fra Sandmilerne inde i Landet, som er vandret ud mod Havet og har lagt sig i Havstokken, saaledes at Kysten derved er rykket frem. Denne Sandflugt er nu vistnok standset, og da nu Kystrykningen er standset paa samme Tidspunkt, kunde det tyde paa, at det for en væsentlig Del skyldes Sandflugten fra Land, at Kysten er rykket ud.

Det synes mig derfor ikke, at Faren for, at Havnen skulde komme til at ligge omgivet af tørt Land, skulde være saa overvejende stor. Det vil man ogsaa kunne forstaa, naar man erindrer, at den paa-tænkte landfaste Skagenshavn af Kommissionen er foreslaaet lagt med Mundingen paa 18 Fods Vanddybde, og der vilde da blive en Afstand fra Havnens Munding til Land af 1,375 Fod, og nu er der Tale om at lægge Havnen ud paa 21 Fods Dybde, hvorved Mundingen bliver lagt omtrent 100 Fod længere ud. Havnemundingen vil altsaa efter den Plan, der nu er Tale om at bringe til Udførelse, komme til at ligge i en Afstand fra Kystlinien af 1,475 Fod, saadan omtrent, maaske lidt mindre, idet der nu ogsaa er Tale om at lægge Havnen lidt nordligere, hvor man træffer en større Vanddybde i en noget kortere Afstand fra Kysten, men det vil i alt Fald blive saadan noget som 700 Alen fra Kysten, at Havnemundingen vil komme til at ligge. Og naar man saa betænker, at det har varet 100 Aar for Kysten at rykke 250 Alen frem, saa er det et simpelt Regnestykke, hvor længe det kan vare, inden Kysten naar ud i Flugt med Havnemundingen. Det vil altsaa med et rundt Tal vare 300 Aar, inden det kommer saa vidt, og vi maa dog støtte os til de Iagttagelser, som man har at støtte sig til i saa Henseende.

Nu blev det ganske vist i Gaar af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) — var det vistnok — fremhævet, at vi maaske ved at bygge den landfaste Havn, her var Tale om, kunde komme til at faa en Havn paa selve Vestkysten, kunde faa en virkelig Vestkysthavn, idet, som han gjorde gældende, Grenen stadig svinger, og der var da al Udsigt til, at den vilde svinge saa meget, at efter en Del Aars Forløb vilde Havnen, som nu bliver lagt paa Sydsiden af Grenen, komme til at ligge paa Nordsiden, saa at vi paa den Maade altsaa vilde faa en Vestkysthavn. For os, som særlig ere begejstrede for at faa Havneanlæg paa selve Vestkysten, var det egentlig rart nok, og ved første Øjekast kan jeg ikke nægte,